

Nr 220

Av herr Nilsson i Bästekille m. fl., om ökat anslag till bidrag till Föreningen för växtförädling av fruktträd.

För vårt lands förseende med lämpliga fruktsorter i yrkes- och husbehovsodlingar har verksamheten vid Föreningen för växtförädling av fruktträd, Balsgård per Fjälkestad, en mycket stor betydelse. De nu odlade sorterna, vilka så gott som alla äro av utländskt ursprung, ha visat stora brister i fråga om bland annat vinterhärdighet, mognadsförmåga, sjukdomsresistens och avkastning, vilket ger anledning till kvalitets- ojämnheter och alltför höga produktionskostnader. Under den korta tid sedan 1942, som institutionen Balsgård varit i verksamhet, har ett synnerligen omfattande och, efter vad som nu börjat visa sig sällsynt lovande växtförädlingsmaterial av såväl äpple som päron, plommon och körsbär framkommit. Efter allt att döma torde de första praktiska resultatet av detta arbete i form av nya sorter inom fyra à fem år kunna utlämnas till odling.

Det är under dessa förhållanden av vikt, att institutionens verksamhet icke äventyras genom uppenbart otillräckliga anslag. Föreningen åtnjuter för närvarande ett statligt bidrag med 75 000 kronor. Redan föregående år har föreningen på väl motiverade grunder ansökt om en höjning av detta bidrag till 100 000 kronor. Med hänvisning till önskvärdheten att avvakta utlåtande från 1953 års växtförädlingsutredning avstyrkte emellertid Kungl. Maj:t uppräknings av anslaget, och riksdagen beslutade i enlighet härmed. För verksamhetsåret 1955 har föreningen ansökt om ett anslag av 115 000 kronor. Föreningen har härvid framhållit, att detta belopp beräknats med iakttagande av alla besparingsmöjligheter samt vidare, att personalen för såväl försöks- och forskningsarbetets bedrivande som för växtmaterialens skötsel och tillsyn är så fåtalig, att varje ytterligare inskränkning med nödvändighet medför arbetsresultatets fördröjande och äventyrande. På grund av föreningens aktuella ekonomiska svårigheter samt det förhållandet, att institutionen vid sin sida saknar sådan stöd- eller affärsorganisation, som övriga svenska växtförädlingsanstalter äga tillgång till, ser föreningen i statsbidragets höjande enda utvägen att undvika en sådan situation.

1953 års växtförädlingsutredning har i avgivet yttrande över denna föreningens framställning kraftigt understrukt institutionens allvarliga

ekonomiska situation och samtidigt betydelsen av att verksamheten upprätthålles och föres vidare. Den förordar därför, att anslaget uppräknas till 100 000 kronor samt understryker att detta belopp måste betraktas som ett oundgängligen erforderligt minimibelopp. I årets statsverksproposition har emellertid endast upptagits ett oförändrat belopp av kronor 75 000, och departementschefen har som motivering för detta förslag ånyo anfört, att resultatet av 1953 års växtförädlingsutredning ännu ej föreligger.

Med åberopande av det kraftigt tillstyrkande yttrande, som nämnda utredning redan avgivit, samt med framhållande av det uppenbara nödläge vari institutionen nu befinner sig och de betydelsefulla arbetsresultat, som här stå på spel, vilja vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta att för verksamhetsåret 1955 bevilja Föreningen för växtförädling av fruktträd ett anslag med 100 000 kronor.

Stockholm den 26 jan. 1955.

Jöns Nilsson
i Bästekille

Einar Hægglom

Sven Svensson
i Krokstorp

Nils G. Hansson
i Skegrie

Per A. Johnsson
i Kastanjegården

Mary Holmqvist

Eva Karlsson

Etty Eriksson

Stig F. Hansson
i Önnarp